

ביום 15.10.48 מסר אשכול לאון 3000 ל"י.

לאחר שקיבל מכתבי מיום 22.12.49 - מסר לקרן בול כצנלסון 4.648.02 ל"י,

ובזה חוסל החשבון.

29.12.49, יום ה' ט' שבט

הזרחי לח"א.

פגישת עט יגאל ומקלף על סמלים וחלבושה בצבא ובחיילות.

יגאל מוסר שריאד, משביחת הנשק המצרית, הציע שיהיה דיון בין משרד החוץ המצרי ומשרד החוץ הישראלי ויפגשו ב-26 ליאנואר (אחרי הבחירות במצרים ובמלוא שנה לשביחת הנשק, 24.12.48).

כיום יש בצבא 35.000 חיילים. עד אחד ביוני ישתחררו 16.000 חיילים, נרשמו לצבא קבע 3500. מאחד ביולי עד סוף דצמבר ישתחררו עוד 7000, 2500 עומדים להרשם בצבא קבע. בין 1 בינואר 1950 ומממבר, ישתחררו 6000 הנותרים. (ישארו איפוא רק 6000 חיילים בצבא קבע).

בלי גיוס נוסף יהיו בצבא: באחד בינואר 1950 - 33000, באחד ביוני - 24.000 (לרבות אזרחים), בתחילת 1951 - 17000 (לרבות אזרחים). לפי זה יש לגיוס בשנה הבאה 15000 איש, עד ראשית יוני - 8000.

לפי התכנית היו צריכים להיות 14000 אנשי קבע - בהם קצינים, סמלים ובקלי מקצוע (בלי אזרחים). ז"א שיחסרו לנו בשנה הבאה שבעה שמונה אלפים בעלי מקצוע וקצינים.

מקורות כוח אדם: מרוחקים 6000, חצים בכפר, חציים בעיר. ילידי 1931 - כ- 2000 שלא שרחו, 5000 עולים בני 20-30. כל אלה גברים. יש עוד נשים בנווה 1931 - 5000, לא ידוע כמה שרחו ומשרתים בצבא וכמעט לא. מספר העולות לא ידוע.

באחד בפברוארי יעזבו 50% מהטגל השיקודי, ויגאל דורש לדחחות נח"ל לשנה, למען אפשר יהיה לאזן שוב השנתון החדשי לפיקוד. לדעתו אין להמנע מצעד כזה אם יתברר ההכרח, אך אין לעשות זאת בלי הכרח במור כי הצבא יפגע קשה בהתישבות הקיימת והחדשה, וביחוד בהתישבות הנוער החלוצי.

(בינתיים ראיתי את קיט והוא העמיד אותי על אינפורמציה מופשטת: ההצעה לפגישת משרדי חוץ לא באה מריאד אלא ממנו, וריאד יתן תשובה בשבוע הבא, בערך בששה ליאנואר).

- ד. הורוביץ מוסר מאזן התשלומין שלנו מיאנואר עד נובמבר (ועד בכלל): יבוא 75 מיליון ל"י, תשלומי רבית ורווחים 0.8, שרותים (בסוח, הובלה וכו') 2,7, תשלומין שונים 1.61 - ס"ה 80.4 מיליון ל"י. הכנסות: יצוא סחורות 8.1, קרנות ומוסדות צבוריים 23.2, הכנסות מהיירים, הובלה, בסוח ועוד 8.5, חשבונות קפואים 8.5 - ס"ה 48.3, יבוא ששולם מקודם או ישולם אח"כ 7.9, יבוא מח' המלווה האמריקני 4.6, יבוא ללא חשולם (העברות הון, מחנות, חליפין וכו') 19.6 - ס"ה 80.4 מיליון ל"י.

- אה"צ ועוזת החיאוס. על יסוד מכתבי היום לחברים קבענו ועדה (ג. זק, וורטהיים, אריאן) נציג החתבורה) לבדוק כל המקרים שגרמו לשביחות או לאיומי שביחות נגד הממשלה. סכסוך המורים מסרנו לגולדה - לאחר שנחקיים בירור אם יש לחוץ או לא.

- באו החברים והמשכנו הבירור הכלכלי שבירושלים. בקר: 70% מפועלי מחנה מקבלים למעלה מ-50 ל"י לחודש, 30% למטה מ-50 ל"י. מפ"מ דורשה הוספה של 30 גרוש ליום, חברינו מוכנים לקבל 20 גרוש ליום הוספה. הניסוק הוא שהעריף פועלי מחנה נמוך משל פועלים אחרים. לדעת בקר העלאה זו - חתייב העלאה כללית בשאר המקצועות, מלבד בנין, אספלטאים דורשים העלאה. לאחר בירורים לא מחכימים ביותר - הציע בקר הצעתו למנות ועדה ממסלחית לחקור מקצוע המחנה ולגמור הבירור לא יאוחר מששה שבועות, ובינתיים לא יעשה שנוי. כמה חברים מסעמים סוחרים (פנקס וגלובמן) מתנגדים לוועדה.

30.12.49, יום ו' י"ט טבת

בבוקר - בירור עם אנשי הקיבוץ המאוחד על הצבא. נשתתפו בן-אהרון, מרים, שכטר, ווגיה כהן, דבדבני, יגאל ונחום שדמי, שאול ואני. שכטר פתח בטענות כלליות. נוחנים כל אדמה א"י לעולים, בישובים אלה אין אשחוף, אינם חלוצים. לקבוץ לא נוחנים שיכון, ישובי עולים מסוג זה, לא חלוצים, לא נעשים מאליהם, אלא מכוונים. לא מכוונים לגבולות, לנגב. אומרים שיש לדאוג להרנסה ליהודים, אבל אולי היה קבוץ קולס 10.000 איש - היה מייצר הכל בזול. נוחנים לעולים 30 על יד הבית. הם יהיו כמו אנשי ראש פינה. לא יעבדו - אבל ישמרו "חזקה" על האדמה. אין סעד מוסרי וחמרי לקבוץ. לא המרכז החקלאי קובע, אלא המדינה. ואשר לבטחון - בקבוץ מהנדב, בקבוץ יש גיוס חובה, והקבוץ קובע מי יתגייס ומי לא. אין בקבוץ התנדבות אישית. גיוס אישי יהרוס הקבוץ. רק על הקבוץ לגייס. מה יהיה בורל המסקים לאחר גיוס אישי.